



ПРОГНОЗУВАННЯ СТАНУ РІВНЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ЗНАНЬ ЗА ДОПОМОГОЮ МАРКІВСЬКОЇ МОДЕЛІ

Яковенко В.Д.

Одеський національний політехнічний університет

В статті проведено моделювання рівнів досконалості та прогнозування стану рівня організаційних знань за допомогою марківської моделі.

Ключові слова: рівень організаційних знань, узагальнений показник ефективності, рівень досконалості, марківська модель, матриця перехідних станів, ймовірність станів.

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими або практичними завданнями. Проблема того, наскільки ефективно колектив організації (суб'єкт) уміє працювати з усіма видами знань і на їх основі генерувати нові, залежить його поточний і майбутній успіх. Рівень організаційних знань не можна оцінити на основі характеристики однієї властивості, а можна оцінити деякою зведеню (узагальненою) величиною – узагальненим показником ефективності рівня організаційних знань.

Аналіз останніх досліджень і публікацій та виділення невирішених задач проблеми. У літературі приводять різні визначення поняття рівня організаційних знань (РОЗ). Відповідно до [1 – 4] «РОЗ є процесом, за допомогою якого організація накопичує багатство, опираючись на свої інтелектуальні чи засновані на знаннях організаційні активи», але не приводиться визначення та прогнозування узагальненого показника ефективності рівня організаційних знань.

Формулювання цілей статті. Запропоновано модель комплексної оцінки РОЗ, яка дозволяє здійснити кількісно-якісне оцінювання рівня освоєних знань О(П). Розроблено прогнозування стану рівня організаційних знань за допомогою марківської моделі.

Викладення матеріалів дослідження. Стандарти і Директиви для гарантії якості Вищої освіти в Європейському регіоні, розроблені ENQA [4], декларують, що оцінка знань є відправною точкою для ефективної гарантії якості.

Кількісне оцінювання (вимірювання) рівня освоєних організаційних знань О(П) відноситься до найбільш складних задач і є найменш дослідженім, тоді як необхідність, актуальність і практична значущість таких робіт достатньо велика.

Трудомісткість, ефективність, проблема обґрутування кількісних і якісних критеріїв оцінки такого комплексного завдання важко піддається прямому оцінюванню. У той же час ієрархічна структура дозволяє провести її декомпозицію до рівня досить простих завдань, і побудувати алгоритми оцінювання, прогнозувати стан рівня організаційних знань за допомогою марківської моделі.

З метою удосконалення визначення узагальненого показника ефективності (УПЕ) РОЗ, проводимо моделювання процесу управління якістю РОЗ та його оцінювання.

Для цього автором розроблена «модель 5Н» - п'яти рівнів досконалості (критеріїв): Незадовільно, Нижче норми, Норма, Нормативи перевищені, Набагато вище норми – модель послідовності удосконалення управлінням якістю РОЗ. Під цією моделлю розуміється певна сукупність показників і складових, які характеризують основні компоненти організаційних з позицій менеджменту якості, а також опис рівнів досконалості (кваліметричних шкал у вигляді матриць) всіх складових, які у сукупності визначають всі процеси, направлені на досягнення необхідних результатів якості.

Для оцінки рівня досконалості РОЗ за усіма показниками і складових моделі з урахуванням вимірювань розроблені спеціальні кваліметричні шкали, які вербально описують п'ять впорядкованих рівнів досконалості (критерії) або стадії розвитку показників якості РОЗ і їх складових. Цим п'ятьом рівням досконалості поставлена у відповідність 5-ти бальна числоваяшкала (від 1 до 5 балів).



Перехід показника з одного рівня досконалості до наступного, вищого, здійснюється за допомогою різних методів і прийомів застосування принципів TQM і пошуку постійного поліпшення систем якості. Перехід з одного рівня досконалості на другий значною мірою визначається якістю даного показника і залежить від того, якою мірою замовник задоволений всіма характеристиками діяльності НЗ взагалі, і кожним показником окремо.

Оцінювання РОЗ розвивається як випадковий процес, хід і результат, якого залежать від ряду випадкових чинників, які впливають на його показники.

У першому наближенні d_i рівні досконалості РОЗ можна виразити як відношення q_i фактичного рівня стану РОЗ до q_N нормативного показника, визначеного освітньо-кваліфікаційною характеристикою фахівця:

$$d_i = \frac{q_i}{q_m}, \quad (1)$$

де i – індекс показника діяльності НЗ, $i = 1, 2, \dots, m$.

Оскільки всі показники є рівноправними, то їх вплив на узагальнену оцінку D рівня досконалості рівня організаційних знань у НЗ можна розглядати за схемою паралельних процесів, для яких

$$D = 1 - \sum_{i=1}^m (1 - d_i), \quad (2)$$

$$D = \{ p_1(t), p_2(t), p_3(t), p_4(t), p_5(t) \}, \quad (3)$$

де d_i – ймовірнісна величина рівня досконалості НЗ за i -им показником; $p_j(t)$ – ймовірність знаходження об'єкта у стані $j: j = 1, \dots, 5$ у момент часу t .

Модель 5Н дозволяє виконати якісну оцінку ефективності РОЗ у різних напрямах і розробляти найбільш ефективну стратегію просування конкретного показника на вищий рівень досконалості. Ймовірнісна суть моделі 5Н може бути відображена за допомогою марківських процесів, яким властиве те, що для кожного моменту часу t_0 ймовірність будь-якого стану показника в майбутньому при $t > t_0$ залежить тільки від його стану при $t = t_0$ і не залежить від того, коли і яким чином показник прийшов в цей стан. Вказана властивість притаманна якісній моделі, що приведена на рис. 2.

Опишемо однорідний марківський ланцюг з дискретним часом, який змінюється по кроках і обчислюється за допомогою методу ймовірності станів [2].

Під кроком розумітимемо деякий комплекс реалізованих заходів-дій на об'єкт, який змінює показник D.

Нехай у будь-який момент часу t (після будь-якого k -го кроку) показник D може відповідає одному із станів: $D = \{D_1, D_2, \dots, D_n\}$, тобто здійсниться одне з повної групи несумісних подій: $D_1^{(k)}, D_2^{(k)}, \dots, D_n^{(k)}$. У такому випадку рівень досконалості D організаційних знань може змінюватись на кожному кроці k

$$\mathbf{D}^{(k)} = \{ p_1(k), p_2(k), p_3(k), p_4(k), p_5(k) \}. \quad (4)$$

Зазвичай, оцінка досконалості показника D організаційних знань виконується за найвищим станом $p_5(k)$.

Позначимо ймовірність знаходження показника у станах j : $j = \overline{1, n}$ у моменти завершення кроків k :

$$k=1; \quad p_1(1)=P(S_1^{(1)}); \quad p_2(1)=P(S_2^{(1)}); \quad \dots \quad p_n(1)=P(S_n^{(1)}). \quad (5)$$

$$k=2; \quad p_1(2)=P(S_1^{(2)}); \quad p_2(2)=P(S_2^{(2)}); \quad \dots \quad p_n(2)=P(S_n^{(2)});$$

$$k \equiv l; \quad p_1(l) \equiv P(S_1^{(l)}); \quad p_2(l) \equiv P(S_2^{(l)}); \quad p_3(l) \equiv P(S_3^{(l)})$$

Ймовірності $p_1(k), p_2(k), \dots, p_n(k)$ являються ймовірністю стану однорідного марківського ланцюга в якому перехідні ймовірності не залежать від номеру кроку



З огляду на властивість ймовірності несумісних подій, що утворюють повну групу, для кожного кроку k :

$$p_1(k) + p_2(k) + \dots + p_n(k) = 1. \quad (6)$$

Наведені вище залежності дозволяють виконати моделювання ефективності комплексу реалізованих заходів-дій X на стан показника.

При дослідженні безперервних і дискретних випадкових ланцюгів користуємося графічним представленням функціонування показника. Граф станів показника представляє собою сукупність вершин, що зображають можливі стани показника D_i (рівня досконалості), і сукупність гілок, що зображають можливі переходи показника із одного стану в інший. Позначимо через D_i можливі стани показника, викликані проведенням деяких заходів X (рис. 1):

- D_1 – нездовільно;
- D_2 – нижче норми;
- D_3 – норма;
- D_4 – нормативи перевищені;
- D_5 – набагато вище норми (еталон).

Стан показника представлений у вигляді графа (рис. 1.1), де стрілками вказані можливі переходи із одного стану в інший за один крок і позначені переходні ймовірності P_{ik} ($i=1\dots n$; $k=1\dots n$; $n=5$).

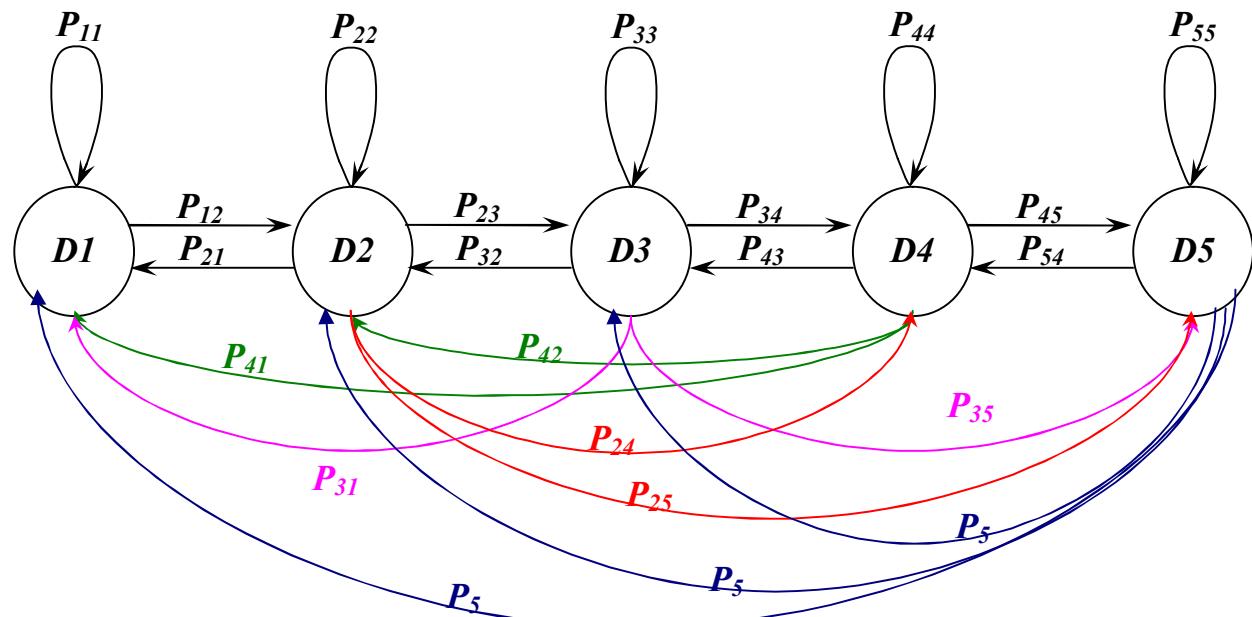


Рисунок 1 – Граф переходів у марківському ланцюгу

Випадковий процес (марківський ланцюг) можна представити, як переміщення точки (показник D_i) по графу станів випадковим чином з перескакуванням із одного стану на інший у моменти t_1, t_2, \dots, t_k , які відповідають часу дії деякого комплексу реалізованих заходів. При цьому стан D_i може не змінюватися у деяких кроках. Тому для будь-якого кроку (моменту часу t_1, t_2, \dots, t_k) існують ймовірності переходу показника із деякого стану в будь-який інший, а також ймовірність затримки показника у даному стані. Стани показника, тобто можливі рівні досконалості, а також засоби впливу для зміни стану показника вказані вище. Переходні ймовірності P_{ik} ($i=1\dots n$; $k=1\dots n$; $n=5$) можуть бути отримані експертними методами. «Ймовірності затримки» P_{ii} , доповнюють до одиниці суму переходних ймовірностей щодо переходу до інших станів. Наприклад, для стану D_1 .

$$P_{1,1} = 1 - (P_{1,2} + P_{1,3} + P_{1,4} + P_{1,5}). \quad (7)$$

На основі матриці переходних станів, при умові, що початковий стан показника відомий, можна знайти ймовірності станів $p_1(k), p_2(k), \dots, p_5(k)$ після кожного k -го кроку



управлінських дій на даний показник. Так як в початковий момент показник D знаходиться у стані D_1 , то можна прийняти $p_1(0) = 1$. Ймовірності станів після першого кроку беруться з першого рядка матриці.

$$\|P_{ij}\| = \begin{vmatrix} P_{1,1} & P_{1,2} & P_{1,3} & P_{1,4} & P_{1,5} \\ P_{2,1} & P_{2,2} & P_{2,3} & P_{2,4} & P_{2,5} \\ P_{3,1} & P_{3,2} & P_{3,3} & P_{3,4} & P_{3,5} \\ P_{4,1} & P_{4,2} & P_{4,3} & P_{4,4} & P_{4,5} \\ P_{5,1} & P_{5,2} & P_{5,3} & P_{5,4} & P_{5,5} \end{vmatrix}$$

Ймовірності станів другого і наступного будь-якого k -го кроку:

$$p_i(k) = \sum_{j=1}^m [p_i(k-1) \cdot P_{ji}] \Big|_{m=5}; \quad i = 1, 2, \dots, 5 \quad (8)$$

Матриця переходу дозволяє побудувати прогноз станів показника на декілька кроків вперед. Марківський ланцюг (рис. 1.1) дозволяє моделювати стан рівня досконалості показника у залежності від тих або інших дій. Для цього достатньо задати збурення (дію) відповідної ймовірності у матриці переходів щоб оцінити наслідки різних управлінських дій на оцінку якості рівня організаційних знань. Під дією управлінських, інвестиційних заходів, маркетингових досліджень значення показника може або покращитися, або стати гіршим, або залишитися таким же. Припустимо, що за певним показником спостерігається погіршення УПЕ РОЗ. За допомогою марківської моделі можна визначити ймовірності переходу P_{ij} , для побудови прогнозу станів показника на декілька кроків вперед.

За статистичними даними щодо результатів визначення показника стану РОЗ можна визначити значення переходних ймовірностей і одержати на основі моделювання за допомогою марківської моделі станів прогнозні оцінки подальшого розвитку показника.

Формування матриці переходних ймовірностей можна виконати на основі експериментальних даних. Наприклад, у випадку, коли оцінка показника відповідала станові 1 він там і залишався у 43 випадках, переході до стану 2 спостерігався у 28 випадках і у 4 випадках – до стану 3, жодного випадку переходу до станів 4 та 5. Подібним способом оцінюємо також переходи з інших станів. За цими даними складаємо таблицю кількостей переходів від одного стану до іншого.

На рис. 2 приведено результати моделювання станів показника у процесі проведення комплексу заходів для різних початкових даних.

Результати моделювання показують, що ймовірність перебування показника в незадовільному стані 2, достатньо швидко зменшується, досягаючи мінімального значення (крива – 2, рис. 2a). При цьому показник проходить послідовно по станах 3, 4 та 5, оскільки ймовірності перебування у цих станах на певних відтинках траєкторії є найбільшими. Зміна ймовірності станів, за яких показник спочатку знаходиться в станах «норма» (крива – 3, рис. 2б), «нормативи перевищенні» (крива – 4, рис. 2в), «набагато вище норми» (крива – 5, рис. 2г), відрізняються між собою, але кінцевий стан у всіх випадках одинаковий.

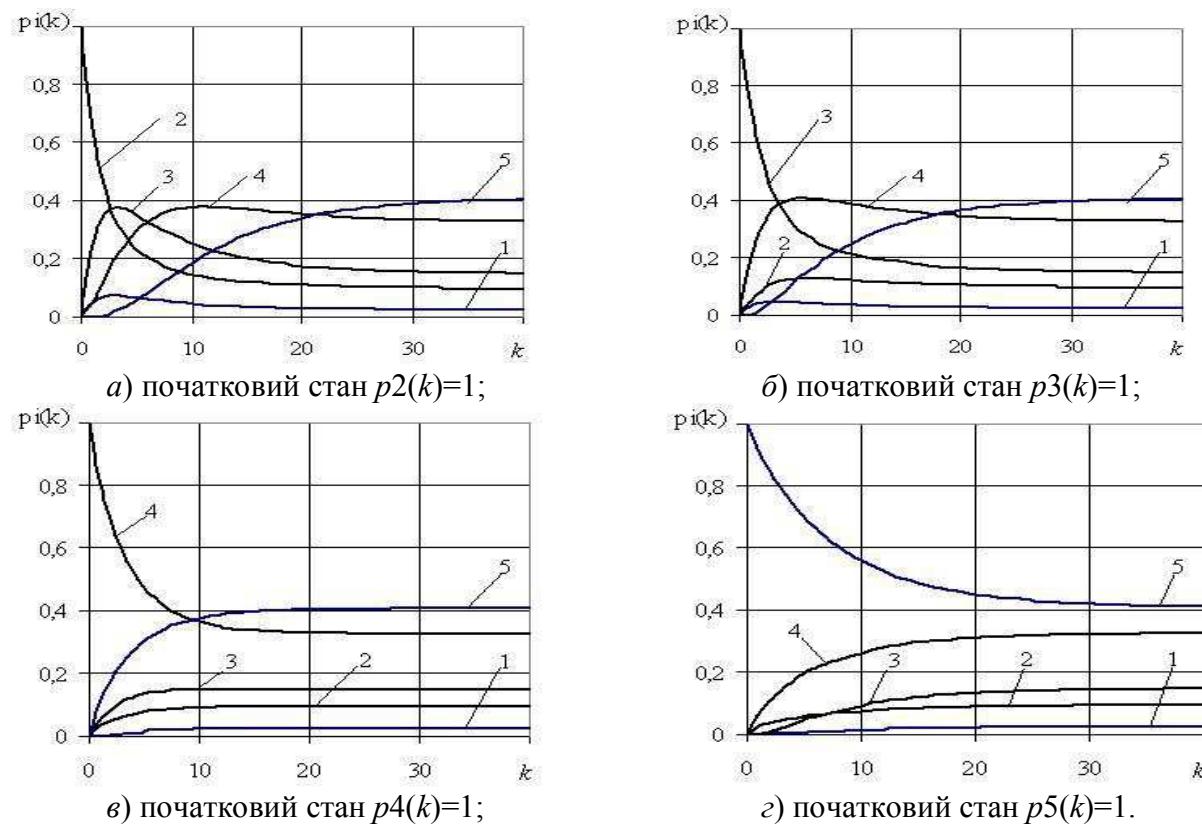


Рисунок 2 – Прогнозування зміни стану рівня організаційних знань на основі експериментальних вимірювань для матриці перехідних ймовірностей: 1 – нездовільно; 2 – нижче норми; 3 – норма; 4 –нормативи перевищені; 5 – набагато вище норми

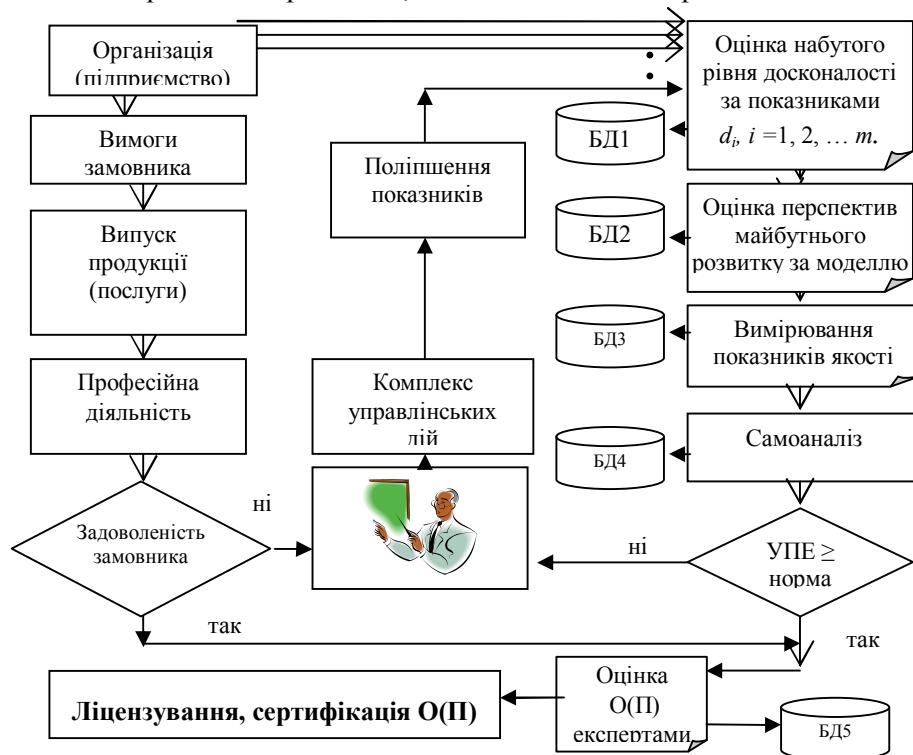


Рисунок 3 – Метод уdosконалення УПЕ на основі прогнозування стану показників РОЗ



В подальшому можна виконати інтервальну оцінку помилки вимірювань кількості оцінок відповідного стану РОЗ за допомогою довірчої ймовірності.

Для проведення експериментальних вимірювань із заданою точністю необхідно знати ту кількість оцінок відповідного стану РОЗ, при якому буде забезпечений заданий рівень достовірності.

Отримані дані дозволяють встановити необхідний мінімальний об'єм вибірки та підтвердити якісні оцінки, отримані з використанням моделі 5Н та запропонувати метод покращення УПЕ РОЗ на основі прогнозування стану показників стану рівня організаційних знань з застосуванням моделі 5Н і удосконалення управління (рис. 3).

Приведений метод оцінки тенденції змін параметрів системи може використовуватися в системах визначення УПЕ РОЗ.

Корегуючи коефіцієнти переходу у моделі 5Н рівнів (від незадовільного рівня досконалості до набагато вище норми) на основі практичних даних можна оптимізувати управління дій, направлених на покращання рівня досконалості кожного показника, що дасть можливість підвищити УПЕ рівня організаційних знань.

Висновки та перспективи використання. Отримані результати дозволяють використовувати метод покращення УПЕ РОЗ на основі прогнозування стану показників організаційних знань марковським методом з застосуванням моделі 5Н і удосконалення управління:

- якщо при проведенні самоаналізу та при порівнянні професійної діяльності випускника з вимогами замовника і нормативними показниками спостерігається невідповідність, то особи які приймають рішення (ОПР) пропонують комплекс управлінських дій на покращення кожного показника;
- для визначення оптимального комплексу дій, ОПР може спрогнозувати ці дії за допомогою моделі 5Н.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Інформаційна підтримка системи автоматизованого управління якістю діяльності навчального закладу : Матер. МНПК «Автоматизация: проблемы, идеи, решения» : тези доповідей / [В. Д. Яковенко, О. С. Яковенко ; редкол.: Е. В. Пашков (відпов. ред.) та ін.]. – Севастополь: Видавництво СевНТУ, 2008. – 296 с.
2. Мулен Э. Теория игр с примерами из математической экономики / Э. Мулен. – М. : Мир, 1985. – 200 с.
3. Беспалько В. П. Системно-методическое обеспечение учебно-воспитательного процесса подготовки специалиста : учеб.-метод. пособие / В. П. Беспалько. – М. : Высшая школа, 1989. – 311 с.
4. Управление качеством образования / Под ред. М. Поташника. – М. : Педагогическое общество России, 2000. – 441 с.
5. Наводнов В. Г. Комплексная оценка высших учебных заведений : учеб. пособие / В. Г. Наводнов, Е. Н. Геворкян, Г. Н. Мотова, М. В. Петропавловский // Москва ; Йошкар-Ола : Науч.-информ. центр гос. акредитации, 2001. – 192 с.

Яковенко В.Д. ПРОГНОЗИРОВАНИЕ СОСТОЯНИЯ УРОВНЯ ОРГАНИЗАЦИОННЫХ ЗНАЙ С ПОМОЩЬЮ МАРКОВСКОЙ МОДЕЛИ

В статье проведено моделирование уровня совершенствования и прогнозирования состояния уровня организационных знаний с помощью марковской модели.

Ключевые слова: уровень организационных знаний, обобщенный показатель эффективности, уровень совершенствования, марковская модель, матрица переходных состояний, вероятность состояний.

Iakovenko V.D. PREDICTION OF CONDITION OF ORGANIZATIONAL KNOWLEDGE LEVEL BY MEANS OF MARCOV'S MODEL

The article deals with modelling of improvement level's and prediction of condition of level organizational knowledge by means of marcov's model.

Keywords: level of organizational knowledge, total indicator of efficiency, level of improvement, marcov's model, matrix of transitive conditions, probability of conditions.